

N:o 83.

Af herr **O. Anderson** i Hasselbol, *om ändring i lugen angående byggnad och underhåll af kyrka m. m. den 12 juni 1885.*

Vid 1892 års lagtima riksdag hade undertecknad äran väcka motion om lagändring till en rättvisare beskattning för byggnad och underhåll af kyrka med hvad dertill hörer samt prestgård och tingshus, då lagutskottet erkände rättvisan och befogenheten af de af mig föreslagna lagändringarna, men föreslog ändock afslag på mina motioner, hufvudsakligen af det skäl, att de ifrågavarande lagbestämmelserna så nyligen varit ändrade i den rätta riktningen som 1884 och 1885. Första Kammaren godkände lagutskottets förslag, men Andra Kammaren afslog lagutskottets förslag och biföll motionerna.

Då sålunda skälen för de ifrågavarande lagändringarna äro af Riksdagen erkända, behöfva desamma icke vidare anföras, och som nu ytterligare 4 år hafva förflutit sedan förslagen till ifrågavarande lagändringar förevo i riksdagen, så har jag allt skäl att hoppas, det såväl det ärade lagutskottet som Första Kammaren skall anse, att en bevisad och erkänd rättvis lagändring icke bör längre låta vänta på sin lösning, så mycket hellre som frågan verkligen är af stor betydelse i beskattningshänseende, hvilket kan inhemtas ur Sveriges officiella statistik öfver kommunernas finanser.

Från 1888 års statistik anfördes bland annat i min motion år 1892, n:o 13, att i 175 kommuner öfverstiger fyrktalet för andra beskattningsföremål än fastighet fastighetsfyrken med 1,395,000 fyrkar. Och vid sammanräkningen af de olika fyrktalen för hela riket, så förhåller sig fyrk-

talet af andra beskattningsföremål än fastighet till fastighetsfyrken som 2 till 3. 4 år senare, eller från 1892 års statistik, framgår, att kommunerna, der fyrktalet för andra beskattningsföremål än fastighet öfverstiger fastighetsfyrken, ökats från 175 till 254 kommuner med sammanlagdt 2,392,100 fastighetsfyrkar och 5,317,850 fyrkar å öfriga beskattningsföremål, eller 2,925,750 fyrkar mera å öfriga beskattningsföremål än å fastighet. Häraf framgår otvetydigt, att andra beskattningsföremål än fastighet ha stor betydelse i skattefrågor, och som det icke med fog kan påstås eller bevisas, att fastighetsinnehafvaren har större behof eller fördelar i anordningar som främja en kommuns religiösa intressen än andra skattskyldige, så kräver rättvisan, att lika rättigheter böra hafva lika skyldigheter i mån af skatteförmåga.

Med stöd af det anförda får jag vördsamt föreslå,

att, med ändring af hvad i lagen af den 12 juni 1885 stadgadt är i byggningabalkens 26 kap., Riksdagen ville för sin del antaga följande lag angående förevarande byggnads- och underhållsskyldighet:

Kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat, som till kyrka hörer, så ock sockenstuga, skola, der icke annorlunda är särskildt förordnad, uppehållas och byggas på deras kostnad, hvilka inom församlingen erlægga kommunalutskylder efter åsatt fyrktal; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, ej skyldige att i denna kostnad deltaga i vidsträcktare mån, än som med samma privilegier må vara förenligt.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1896.

O. Anderson.